

[Jørgen Jensen]

Vi har gang på gang spurgt finansministeren: hvor meget er det? Man har ikke kunnet modbevise det, når vi siger, at det er i størrelsesordenen 20 mia kr. om året, som går ud i forbruget ved belåning af værdistigningen.

Havde det ikke været rimeligt, at man havde diskuteret dette i forbindelse med et betalingsbalanceunderskud, i forbindelse med en diskussion om, at nogle forbruger for meget, at man skal skære ned? Havde det ikke været rimeligt, at man havde diskuteret det på baggrund af, hvad jeg har sagt tidligere i dag, at regeringen, da den tiltrådte, kom med et 20 punkts program, hvori man bl. a. sagde, at vi skal gribe ind over for den spekulation, som finder sted her. Men hver gang, vi spurgte, hvornår det kommer, sagde man, at det var lige på trapperne. Man manglede nogle tekniske udregninger. Selv efter at vi havde forslaget, ganske vist lidt illegalt, til at cirkulere her i salen, sagde man: vi er ikke færdige endnu. Og så kom man senere til for skade at sige helt ærligt fra skatteminister Anders Andersens side: vi vil slet ikke have det frem. Ja men havde det ikke været rimeligt, at man havde spillet ærligt ud og sagt det her i dag eller også diskuteret reelt at få de ting med ind i det? Det er min opfattelse, at det havde været bedre.

Må jeg så sige til hr. Hjortnæs, at enten har han hørt forkert, eller også har jeg ikke udtalt mig klart nok. Jeg vil da godt sige: nej, vi beskylder ikke regeringen for, at den flytter penge fra de multinationale selskaber ind i statskassen. Det beskylder vi den absolut ikke for, så det skal I være fritaget for. Tværtimod er det det modsatte, vi beskylder jer for. Måske kunne det være mine bemærkninger om OPEC-landene, hvor jeg sagde, at det var naturligt, hvis de sagde, at når vi vil begrænse forbruget ved at lade priserne gå i vejret, så kan de lige så godt få den prisstigning. Men det var altså OPEC-landene. Det ville da være rimeligt, at de sagde det. Det har de jo allerede givet udtryk for, også herhjemme i Danmark, oversat til dansk, så alle skulle kunne forstå det, at det mener de i og for sig også var rimeligt at de gjorde.

Nej, det, jeg sagde, og det, som vi mener er det afgørende, det er, at regeringen burde gribe ind over for de multinationale selskaber. Derfor har vi peget på statsligt køb af olie og kul. Og det er da rigtigt, at man kan gå så langt, hvad vi ikke har noget imod,

som at nationalisere. Men vi har også sagt helt klart, at man kunne for nærværende lade det statslige selskab, der er oprettet for at følge udvindingen af olie og gas i Nordsøen, begynde at købe olie og gas. Det statslige selskab kunne også sikre, at man kunne raffinere den olie, man købte. Det bedste var at nationalisere de raffinaderier, vi har. Men vil man ikke det, så kunne man jo pålægge disse raffinaderier, at man fik mulighed for at bruge den olie, man købte ude omkring.

Så lige en kommentar til udenrigsministerens bemærkning om, at prisstigningerne på olie må besvares med en nedgang i forbruget for at presse priserne ned igen. Ja men så går man jo ud fra, at prisstigningen alene skyldes et overforbrug. Det kunne være rart at få at vide, hvor mange procent råolien egentlig er steget. Og hvor mange procent er den forarbejdede olie steget, f. eks. hvis vi tager det sidste år? Og hvor meget påvirker den aftale, som regeringen har truffet med A. P. Møller om prisfastsættelse for Nordsøolien og -gasen, den oliepris, som er international? Det er de ting, som man naturligt burde spørge om, når man taler om, at det alene drejer sig om en begrænsning af forbruget.

Jeg vil godt gentage, at vi absolut ikke er imod, at man begrænser forbruget. Vi erkender fuldt ud, at der må spares, også at vi har forpligtelser som nation. Men det, man gør her, det er absolut ikke at gribe ind over for den energikrise, der reelt er. Det, man gør her, er at benytte dette som et skræmmebillede, hvad statsministeren i og for sig kom til at sige ved indirekte at sige, at en bilfri dag ikke gør noget, men den kan have en psykologisk virkning. Folk skal skræmmes, således at de accepterer det, som jeg kaldte »lommetryveri« i formiddags, hvor man stjæler det op af lommerne, som arbejderne fik – det lidt, de fik – dengang man gennemførte overenskomstloven.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil i første omgang hæfte mig særligt ved to indlæg, som nærmest kom til at stå over for hinanden, skønt det var indlæg fra medlemmer af samme parti. Det var skatte- og afgiftsministeren og det var venstres politiske ordfører.

Skatte- og afgiftsministeren var til indledning glad for den lovpakke, som er lagt frem